

Για ποιο λόγο οι γυναίκες κλαίνε πιο συχνά από τους άντρες

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το στερεότυπο ότι οι γυναίκες κλαίνε συχνότερα και περισσότερο από τους άντρες, έρχεται να επιβεβαιώσει μια νέα επιστημονική μελέτη, η μεγαλύτερη που έχει γίνει για τη συχνότητα και την ένταση του κλάματος στα δύο φύλλα. Ολλανδοί επιστήμονες, με επικεφαλής τον δρα Αντ Βίνγκερχοετς, καθηγητή Ψυχολογίας στο Τμήμα Κοινωνικών & Συμπεριφορικών Επιστημών του Πανεπιστημίου του Τίλμπουργκ μελέτησαν το συναισθηματικό κλάμα, αυτό που απορρέει από συγκίνηση, θλίψη, χαρά και κάθε είδους συναίσθημα.

Ο δρ Βίνγκερχοετς, που θεωρείται παγκοσμίως αυθεντία στο συναισθηματικό κλάμα και οι συνεργάτες του, ζήτησαν από περισσότερους από 5.000 εθελοντές από 37 χώρες του κόσμου να απαντήσουν σε ερωτήματα για τις συναισθηματικές αντιδράσεις τους, που συμπεριλάμβαναν πόσο συχνά κλαίνε, για ποιους λόγους και επί πόση ώρα.

Όπως διαπίστωσαν οι ερευνητές, οι γυναίκες κλαίνε 30 έως 64 φορές τον χρόνο (οι άντρες 6 έως 17 φορές) και για περισσότερη ώρα από τους άντρες (6 λεπτά την φορά κατά μέσον όρο έναντι 2-3 λεπτών στους άντρες). Συνολικά, το 90% των ανδρών δήλωσαν ότι ούτε κατά διάνοια υπερβαίνει το κλάμα τους σε διάρκεια τα 15 λεπτά, με το 66% να δηλώνουν πως διαρκεί λιγότερο από 5'.

Αν και το αντίστοιχο ποσοστό στις γυναίκες είναι παραπλήσιο (91% είπαν πως δεν κλαίνε πάνω από 15 λεπτά), μόνο το 43% είπαν ότι σταματούν το κλάμα σε λιγότερο από 5 λεπτά. Την μισή ώρα κλάματος, εξάλλου, φτάνουν διπλάσιες γυναίκες απ' ό,τι άντρες (11% έναντι 5%), ενώ διπλάσιες είναι και όσες κλαίνε από μισή έως μία ώρα, καθώς και όσες υπερβαίνουν την ώρα.

Πού οφείλονται οι διαφορές;

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, ένας από τους λόγους είναι η ανατροφή. Το κλάμα δεν ταιριάζει στο στερεότυπο του άντρα και ολόκληρες γενιές έχουν γαλουχηθεί με τη φράση «οι άντρες δεν κλαίνε».

Παράλληλα όμως, σύμφωνα με τον δρ Βίνγκερχοετς, οι άντρες είναι βιολογικά σχεδιασμένοι να κλαίνε λιγότερο. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι έχουν μεγαλύτερους δακρυϊκούς πόρους στα μάτια τους, με αποτέλεσμα αυτοί να γεμίζουν με δάκρυα και να «υπερχειλίζουν» πιο δύσκολα απ' ό,τι στις γυναίκες (η υπερχειλίση αυτή είναι τα δάκρυα που βλέπουμε).

Ρόλο παίζουν τέλος και οι ορμονικές διαφορές. Η κύρια ορμόνη του ανδρικού φύλου, η τεστοστερόνη, αναστέλλει το κλάμα. Ίσως γι' αυτό γίνονται ευσυγκίνητοι οι άντρες με καρκίνο του προστάτη οι οποίοι παίρνουν αντιανδρογόνα, δηλαδή φάρμακα που μειώνουν τα επίπεδα της τεστοστερόνης στο αίμα τους, όπως λένε οι ειδικοί.

Καθοριστικός όμως είναι και ο ρόλος της προλακτίνης, της ορμόνης που οι γυναίκες διαθέτουν σε επίπεδα κατά 60% υψηλότερα απ' ό,τι ο μέσος άντρας. Όταν οι επιστήμονες ανέλυσαν την χημική σύσταση των συναισθηματικών δακρύων και την συνέκριναν με την σύσταση των ερεθιστικών δακρύων (τα δάκρυα οφείλονταν στην ύπαρξη καπνού στον χώρο του πειράματος), εντόπισαν στα συναισθηματικά δάκρυα προλακτίνη - και η προλακτίνη παράγεται από μια δομή του εγκεφάλου που λέγεται υπόφυση και σχετίζεται με τα συναισθήματα.

Πηγή: neolaia.gr_offsite.com.cy